

MÁJ / 2012

MRAVENISKO

SZŠ PRE ŽIAKOV
SO VŠEOBECNÝM
INTELEKTOVÝM
NADANÍM
BRATISLAVA
BAJKALSKÁ 20

číslo 9- ročník 2.

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
rodičov tried Ants a Dots.
Ďakujeme!*

V TOMTO ČÍSLE:

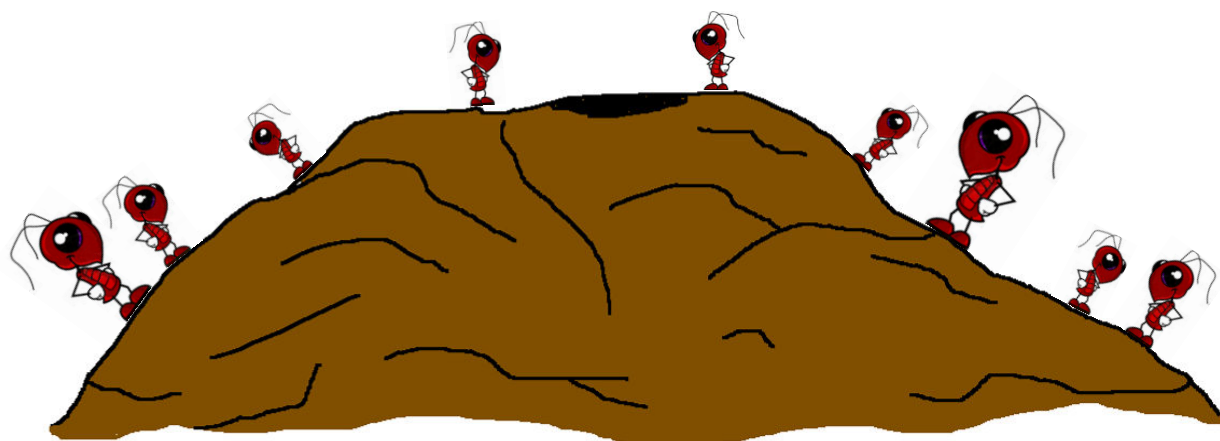
PROJEKT TRIEDY DOTS

ANTS V NITRE

MALÍ REMESELNÍCI

ROZHOVOR S IVANOU

KOMIX

OBSAH / PRÍHOVOR

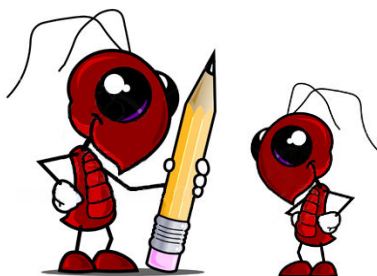

- Príhovor..... 2
- Projekt triedy Dots 3
- Ponorka pre 2. D 4
- Etická výchova trochu inak 5
- V poľnohospodárskom múzeu ... 7
- Rozhovor s Ivanou 9
- O prírode a zvieratách..... 10
- Florbalový turnaj očami Gems .. 11
- Komiks..... 12

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková
Grafická úprava: Miroslav Rapant
Jazyková korektúra: Viera Dršková
Spolupracovali: Ivana Repová, Soňa Lesáková
Redakčná rada: Branislav Hitzinger, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, David Ormandy
Prispievatelia: David Elexa, Emma Pongrácová, Martin Onufrák, David Bobek, Emma Sekulová, Gregor Kočan, Branislav Hitzinger, David Ormandy, Matej Konečný, Adam Bečvarov, Šimon Dančiak, Oliver Pučík, Šimon Nahálka, Beáta Bellušová, Karolína Pavlíková, Martin Štěpánek, Laura Herbecová, Júlia Moncmanová, Lucia Simonidesová, Tereza Golianová, Laura Kupková, Klára Malaschitzová a žiaci triedy GEMS

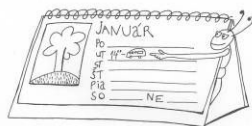
Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

*Máj, máj, máj zelený...
býva označovaný ako mesiac kvetín alebo mesiac lásky. Všetko začína kvitnúť, slnečné dni lákajú von do prírody. Verím, že mladí sa nezapomeli prvého mája pobozkať pod rozkvitnutou čerešňou. A ľudia môjho veku si prvého mája spomenú na pestrofarebné sprievody na sviatok práce, plné ulice ľudí, mávadiel a kolotočov. Na máj pripadá najviac sviatkov, povier, pranostiek a malých záhad. Viete napríklad, že chladné obdobie medzi 10. a 14. májom býva označované ako obdobie ľadových mužov? Že Pankrác, Servác a Bonifác často zbierajú kvety pre kráľovnú Žofiu? Že títo traja zmŕznutí svätci vystrašia vždy sedliakov a záhradkárov? V každo-dennom zhone, plnom povinností si veľakrát neuvedomujeme, ako sa striedajú bežné dni so sviatkami, ale je jeden, na ktorý by sme v máji nemali nikdy zabudnúť, je deň našich najbližších a najdrahších bytostí Deň matiek. V starovekom Grécku oslavovali ženy ako osoby, ktoré boli darcom života, už pred naším letopočtom. Oslavy trvali niekedy až tri dni. Na Slovensku sa Deň matiek oslavuje rôzne. Ale čo je podľa mňa oveľa cennejšie, v tento deň si uctieваме naše mamy viac ako inokedy vo svojich srdciach a myšliach. Každé dieťa chce svojej mame vyčarovať úsmev na tvár, vlastnoručným darčekom či obľúbenými kvetmi. V tento deň viac ako v iné, si uvedomím, že slovo mama zaznie z úst malého dieťaťa často ako prvé. Matka je s dieťaťom, keď sa ešte ani nenarodilo a často je s ním dlhšie, než siaha jej život. Keď sa mi ešte dnes prirýchlo rozbehnú pod nohami lyže, mimovoľne mi vyklzne z úst "mami!". A hoci viem, že moja mama ma už v tejto situácii nezachráni, som vďačná za tento pocit. O rok, keď bude v kalendári Deň matiek, nezabudnite*

Dada Môt'ovská

PROJEKT TRIEDY DOTS

V apríli sme pracovali na projekte ku Dňu Zeme. Témou projektu boli živočíchy Slovenska. Chceli sme spoznať slovenské zvieratá a hmyz. Pracovali sme v trojčlenných skupinách. Každá skupina spracovala živočíchy z inej oblasti Slovenska: živočíchy nížin a stepí, živočíchy listnatých lesov, živočíchy ihličnatých lesov, vysokohorské živočíchy, vodné živočíchy a nebezpečné živočíchy. Najskôr sme vyhľadávali informácie

v encyklopédiách a na internete, potom sme ich prečítali a spracovali, aby sa dali použiť na náš plagát. Zohnali alebo nakreslili sme si obrázky zvierat a nakoniec sme vyrobili veľký plagát. Všetko sme prezentovali aj pred rodičmi. Ja som bol v skupine, ktorá prezentovala nebezpečné živočíchy spolu s Robom a Jakubom a mal som včelu a sršňa. Prišla sa pozrieť aj moja mama. Smiala sa na tom, keď som povedal, že mama mi povedala, že pichnutie včely nie je nebezpečné, ale dokonca zdravé. Od Davida zo skupiny, ktorá hovorila o vodných živočíchoch som sa dozvedel, že pstruhy žerú svoje mláďatá a páčila sa mi prezentácia o vysokohorských živočíchoch. V tej skupine boli Klára, Martin Š. a Jurko. Nakoniec bolo občerstvenie: voda, čipsy, chrumky. Tie čipsy sme jedli tak, že po nich nič nezostalo. Potom sme išli domov.

David Elexa, 2. D

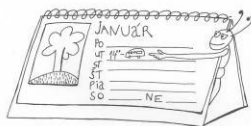
DIVADELNÉ PREDSTAVENIE MECHÚRIK-KOŠČÚRIK

V utorok 17. 4. sme boli na predstavení Mechúrik-Koščúrik v SND. Je to ľudová rozprávka. Keď sme tam prišli, odfotili sme sa pred divadlom aj pred fontánou. Herci prišli na pódium tak, že hrali na hudobné nástroje. Na začiatku predstavenia sa Mechúrik šmykol na šmykl'avke a spadol. Všetci sa smiali! Bolo to o tom, že bol sám. Mal rád hudbu. V lese si našiel kamarátov a založili si kapelu. A v tej kapele boli: myška Chocholuška, žabka Rapotačka, had Potrávešmyk, zajac Poleseskok, vlk Horský Trubač, líštička Kmotrička, medveď Brum. V kapele hrali na rôzne hudobné nástroje. Mechúrik – Koščúrik spieval. Stretli zlého čerta Huberta, siláka Miesiželezo, ježibabu, kapitána Jamesona. Na konci predstavenia Mechúrik vybuchol, a tak zachránil kamarátov. To sa mi páčilo. Herci zožali veľký potlesk. Nám dvom sa akosi nechcelo tleskať. Predstavenie bolo pekné, rada pôjdem ešte raz.

Emma Pongrácová, Martin Onufrák, 2. D

6. E PREZENTUJE PROJEKT PONORKA PRE 2. D

Šiestaci z triedy Elks sa dlho pripravovali na svoj projekt o ponorku. Rozhodli sa, že ho ukážu aj nám – druhákovi z triedy Dots. Prezentačnú pripravili v laboratóriu, kde sa robia pokusy. Najprv nám o ponorku porozprávali a vysvetlili ako funguje. Dozvedel som sa, že ponorka má dve veľké nádrže, v ktorých je vzduch. Keď sa chce ponoriť, otvorí nádrže, tie sa naplnia vodou, a tak sa ponorí pod vodu. Keď sa chce opäť vynoriť, otvorí nádrže so vzduchom a ten vytlačí vodu, ponorka sa nadľahčí a vypláva na hladinu. Urobili to v akváriu – akože v mori. Z plastovej fľaše vyrobili ponorku, na nej boli dva otvory dole a jeden hore. Doň vopchali slamku, ktorou fúkali vzduch. Mne osobne sa tento projekt veľmi páčil. A páčil sa aj všetkým spolužiakom. Zaujalo ma, že aj obrovské ponorky sa vedia vynoriť nad hladinu. Doma som si jednu ponorku vyrobil tiež. Zistil som, že prvá ponorka bola vynájdená v roku 1775 a volala sa *Turtle* (korytnačka).

David Bobek, 2. D

JAZYKOVÝ KVET

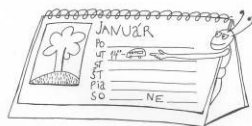
Dňa 23. 4. sme cestovali do Nitry. Išli sme veľkým autobusom. Jedna skupina išla do poľnohospodárskeho múzea a štyria z našej triedy: David, Emma, Šimon D. a Gregor s ďalšími žiakmi z triedy Falcons sme išli na recitačnú súťaž *Jazykový kvet* v anglickom jazyku. My sme súťažili každý so svojou básničkou a Falcons hrali divadielko. Mali sme so sebou aj rekvizity. Keď

sme zarecitovali svoje básne, boli sme radi, že to máme za sebou. Potom sme čakali na výsledky. Prekvapilo nás, keď sme sa dozvedeli, že všetci žiaci z Bratislavy postúpili do ďalšieho kola, ale že urobia výber. Porota potom poslala výsledky, že do celoslovenského kola postúpil od nás David a Falcons.

Emma Sekulová, Gregor Kočan, 3. A

ČÍTANIE V DIVADLE

Pred Veľkou nocou sme sa vybrali do Mestského DPOH, ale neboli sme na predstavení. V divadle v rámci mesiaca knihy a pri príležitosti výročia narodenín Hansa Ch. Andersena pripravili akciu pre deti – Čítanie z rozprávkovej knihy. Niektoré deti boli na aktivitách v divadelnej sále, my sme si vybrali priestory divadelného bufetu. Sedeli sme na zemi na

vankúšoch, mali sme aspoň bližšie k účinkujúcim – k Dadovi Nagyovi a Braňovi Jobusovi, autorovi knihy Muflón Anciáš. Dado najprv čítal nezvyčajné príbehy z malej knižky a potom Braňo úryvky z jeho knihy. O všeličom sme sa rozprávali. Zabával nás aj hudbou a hrou na rýľ. Len škoda, že sme nesúťažili o knižky tak, ako nám to na začiatku sľúbili. Jednu sme však predsa vyhrali. Vyhral ju David. Už sa tešíme, keď si ju prečítame.

Ants

REMESLÁ V ÚĽUV-e

12. apríla sme sa tešili do ÚĽUV-u. Išli sme s Nikou a s Ivanom. ÚĽUV znamená Ústredie ľudovej a umeleckej kultúry. Po príchode nás rozdelili do štyroch skupín. Jedna skupina boli drotári, druhá maľovala na sklo, deti v ďalšej skupine robili šúpolienky a posledná skupina sa venovala rezbárstvu. V skupine, kde sa maľovalo, si mohli deti vybrať zviera alebo kvet. Drotári robili srdce alebo kvet, tí čo robili zo šúpolia, robili bábiky a rezbári vyrezávali z dreva vrtuľky. Tí, čo mali maľovať na sklo, si mysleli, že to bude veľmi ľahké, ale po prvých ťahoch zmenili názor. Ale ani ostatní to nemali ľahké. No námaha sa vyplatila. Všetci sme dosiahli veľmi dobrý výkon a vyrobili pekné vecičky. Počas toho, ako sme pracovali, ÚĽUV navštívila vzácna návšteva – delegácia s manželkou prezidenta Slovinska. Navštívila všetky skupiny. Výrobky sme si zobrali domov, okrem malieb, lebo museli uschnúť farby. Nika nám ich o nejaký deň potom vyzdvihla a doniesla do školy. V ÚĽUV-e bolo úžasne!

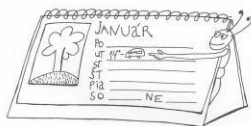
Gregor K., Branislav H., David O., Matej K., 3. A

ETICKÁ VÝCHOVA TROCHU INAK

Jedného dňa k nám do triedy prišiel na besedu policajt. Volal sa Braňo. Všetko, čo nám hovoril, bolo zamerané na prevenciu pred nebezpečím a úrazmi. Rozprávali sme sa o tom, ako sa máme správať, keď cestujeme dopravnými prostriedkami, hlavne vlakom a čo je nebezpečné robiť v blízkosti železničnej trate, priecestia, elektrických stĺpov, čo máme robiť, keby nás chcel niekto cudzí uniesť atď. Potom nám pustil kreslený film „Oliho príbehy“. Hoci bol film smutný, rozprávali sme sa o ňom. V príbehu sme hľadali správne a nesprávne kroky detí. Braňo nám dával rôzne otázky, aby zistil, čo sme si vo filme všimli. Doma sme si už pripravili nejaké otázky, ktoré sme potom dávali zase Braňovi my. Besedovali sme na koberci. Všeličo zaujímavé sme sa dozvedeli. Ukázal nám aj putá, ktoré dostávajú zatknutí ľudia. Bolo to super!

Adam B., Šimon D., Oliver P., 3. A

FLORBALOVÝ TURNAJ

Naše družstvo sa volala Termi. Ja som bola obranca a ja Maťa bol
 šesť bol obranca. My sme boli poslední. My sme hrali šiestu.
 Maťa bol brankár. Miska bol útočník. Maťa bol útočník.
 Kime bolina poslednom mieste.

Maťa bol
 m

Sunny

NÁŠ TÍM SA VOLAL TERMITI.
 NÁŠ BRANKÁR SA VOLAL Maťaš.
 KAŽDÝ ZÁPAS TRVAL 8 MINÚT.
 KAPITÁN SA VOLAL Michal.
 TERMITI MALI ČERVENÉ TRIČKA.
 TERMITI BOLI NA 5 MIESTE Z 5.
 V TÍME BOLO 6 DEŤÍ.
 JA SOM POZBUDZOVALA.

HANKA

NA FROUBALOVOM TURNAJI Z MESA SNAŽILI MAŤ ASPOŇ
 1 GOL NO ZME NEDALI. MATUŠ BOL BRANKÁR. MIŠO BOL
 ÚTOČNÍK. AJ MAŤO HRUŠOVSKÝ BOL ÚTOČNÍK. JA SOM BOL ZO
 SA NI ZME BOLI OBRANCOVIA. HRAL AJ OLIVER KTORÝ BOL SOM
 NA HRADNÍK. BOLO 5 DRUSTIEV. MIZME BOLI NA POSLEDNOM
 MIESTE. HRALO SA NI DOBRE.

Maťaš .m

NA FROUBALOVOM TURNAJI BOLO 5
 DRUSTIEV. NAŠI HRÁČI SA VEĽMI SNAŽILI. BOLI NA POSLEDNOM
 M MIESTE. NÁŠ TÍM SA VOLAL TERMITI. HRALA JEDINÁ
 BABA KTORÁ SA VOLALA SUNNY. CHCELA SOM HRÁŤ
 AJ JA, ALE MALA SOM ZRANENIE. ZINKA M. KONI
 HRALI SME 6 HRÁČI. NIEKTORÍ LEN FANDILI.
 KAŽDÉ DRUSTVO HRALO 8 MINÚT. HRALI SME V
 TELOCVIČNI.

Zinka M.

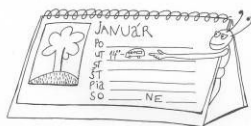
ČÍTAME ZO ZORNIČKY

NA NÁVŠTEVE U DŽINGISCHÁNA

Mongolská ríša bola v tých časoch najväčšou ríšou aká kedy existovala. Mongolskí jazdci ovládli až štvrtinu sveta. Koncom 12. storočia žil muž, ktorý sa volal Temudžin, čo znamená Železný kôň. Šikovnou taktikou spojil všetkých Mongolov, ktorí ho zvolili za kráľa – chána, z Temudžistana sa stal mocný Džingischán. Na mongolských stepiach bývali kmene, jazdci a farmári, ktorí sa živili chovom dobytky. Ale keď mali obsadiť nové územia, neváhali a išli do boja. Bývali v jurtách, sú to slamené domy. Mongoli mali veľmi rýchle kone a ďalekosiahle luky. Marco Polo opísal Mongolov ako ľudí, ktorí pijú konskú krv. Keď Džingischán umrel, po jeho hrobe dupotali jazdci na koňoch niekoľko dní, aby ho dobre ukryli.

David Bobek, 2. D

AKCIE MESIACA

V POĽNOHOSPODÁRSKOM MÚZEU

Keď išli naši spolužiaci na recitačnú súťaž do Nitry, odviezli sme sa s nimi a navštívili sme poľnohospodárske múzeum. Najprv sme išli do veľkej budovy, kde nám ujo rozprával o najstarších dejinách poľnohospodárstva. Boli tam aj vzácne vykopávky, napríklad skrčenec. Ozaj, viete, čo je to skrčenec? Je to človek pochovaný v skrčenej polohe na boku. Potom sme išli do menšieho hangáru s poľnohospodárskymi strojmi. Ujo nám dovolil aj na ne vyliezť a odfotiť sa.

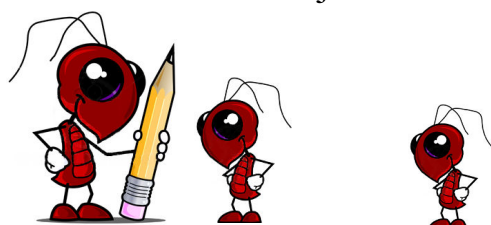

Ďalej sme prešli do hangáru letectva, kde boli poľnohospodárske lietadlá. Odfotil som sa v kabíne, ako som pilotoval lietadlo a potom aj v helikoptére. Všimli sme si, že jeden list vrtule má zabodnutý v stene. Nasledovala budova s hasičskými autami a technikou. Keďže

vlni sme boli na exkurzii u hasičov, toto sa mi nezдалo až také zaujímavé. Zato, keď sme išli do skanzenu, to bola paráda! Previezli sme sa aj na bričke. Nie naraz, po štyroch a ostatní sme sa zatiaľ hrali na ihrisku. Boli sme v starodávnej školičke, mohli sme si zahrať na storočné harmónium, Lukáš hral veľmi pekne. Bolo tam veľa zaujímavých vecičiek. Videli sme aj lisovňu oleja, ujo nám vysvetlil postup, ako sa získaval olej zo semien. Mne sa najviac páčil veterný mlyn. Teším sa, že tam ešte pôjdeme, lebo naraz sme nestihli prejsť celý 200 hektárový pozemok, na ktorom sa múzeum a skanzen rozkladajú.

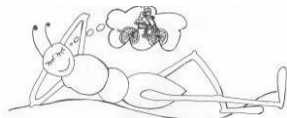
Šimon Nahálka, 3. A

MÁJ

- 4. 5. – návšteva SND, opera Čarovná flauta – 3. A
- 11. 5 – súťaž Jazykový kvet, Nitra – 3. A
- 16. 5. – Ukážky policajnej činnosti, štadión Dúbravka – 2. D a 3. A
- 17. 5. – vlastivedná vychádzka Po stopách histórie – 3. A
- 17. 5. – futbalový turnaj, ŠKD
- 18. 5. – Detské múzeum – projekt O troch centoch, ŠKD
- 23. – 28. 5 – škola v prírode, Zbojská – 1. G, 2. D
- 28. 5. – prírodovedná vychádzka, Devínska Kobyla, 3. A

Viac sa o našich akciách dozviete v ďalšom čísle časopisu Mravenisko.

BOWLING

Bowling môže hrať toľko ľudí, koľko je dráh alebo hrá viac ľudí na jednej dráhe a počítač si to zapamätá. Bowling sa hrá tak, že máš rovnú dráhu na jej na konci sú kolky a ty do nich hádžeš guľu tak, aby ich padlo čo najviac. Ten hráč, ktorý zhodí najviac kolkov, vyhrá. Bowling ma učil hrať táto. Bowling hrám už od štyroch rokov. Na guľiach sú 3 dierky na prsty. Používajú ich profesionáli. Sú 2 spôsoby ako hádzať guľu: buď sa rozkročíš, chytiš si guľu do dvoch rúk a hodiš. Alebo: prikrčíš sa, chytiš guľu do jednej ruky a hodiš. Bowling nehrávam často, ale veľmi ma to baví.

Beáta Bellušová, 2 .D

DETSKÉ ČASOPISY

Odmalička rada čítam detské časopisy. Kupujem si ich v obchode. Kupujem si *Šikovnička, Adamka, Zorničku* a *Funny English*. So *Zorničkou* pracujeme v škole. Sú v nej napríklad tieto úlohy: súťaže, komiks, básničky, doplnovačky, rozprávky, matematické úlohy, maľované čítanie, angličtina, vystrihovačky, bludisko, vtipy, osemšmerovka. Okrem týchto časopisov sú aj iné, napríklad *Lienka, Macko Pusík* a *Maxík*. Vypracované časopisy si odkladám. Každý mesiac vychádza jedno číslo. V časopisoch bývajú súťaže, do ktorých sa rada zapájam. Najradšej mám súťaže v kreslení. Niekoľkokrát som už vyhrala hodnotné ceny. Každý mesiac sa teším na nové číslo. Zasa sa niečo nové naučím. Najviac sa teším na komiks. Zaujímavé príbehy čítam aj mojej mladšej sestričke.

Karolína Pavlíková, 2. D

GRAFIKONY

Grafikony ma zaujímajú už od troch rokov. Veľmi zaujímavú trasu má autobus číslo 21, lebo chodí aj po diaľnici. Chodí z autobusovej stanice na Mlynských Nivách do Devínskej Novej Vsi. Najdlhšiu trasu má autobus číslo 65, ktorý ide z Dolných honov do Rače na Tbiliskú ulicu. Chodí aj okolo Avionu a Hypernovy. Najkratšiu trasu má autobus 22, ktorým som sa neviezol a ani som ho naživo nevidel. Zastávky som si zistil na internete. Sú to zastávky: Volkswagen, Jána Jonáša, Jána Jonáša VW. Vymýšľam si svoje vlastné trasy autobusov. Poznám už aj značky jednotlivých autobusov. Na internete som si pozeral aj obrázky a fotky. Dokonca som bol dvakrát na *Dni otvorených dverí* vo vozovni Trnávka. Takéto cestovné poriadky majú aj ďalšie autobusy v iných mestách Slovenska.

Martin Štěpánek, 2. D

ROZHOVOR S IVANOU

Je vysoká, štíhla, elegantná. Vídat' ju výlučne s druhákmi, je to predsa ich triedna učiteľka. Precíznosť a dôslednosť sú jej blízke. Rada chodí so svojimi žiakmi do školy v prírode. Predstavujeme vám triednu učiteľku triedy Dots – Ivanu Repovú.

Vždy si chcela byť učiteľkou?

Pamätám si, že približne v druhej triede základnej školy som prvýkrát zauvažovala nad tým, čím by som mohla byť. Vtedy mi vyšli tri povolania: letuška, lekárka, učiteľka. Takže, ak to rátame od prvej myšlienky na budúce povolanie, tak som vždy chcela byť učiteľkou.

Ako sa ti darilo v učení, keď si bola malá?

Počas štúdia som dosahovala výsledky s vyznamenaním, občas sa mi podarili aj samé jednotky, čo ale neznamená, že neviem, čo to je dostať päťku 😊.

Ktorý predmet ťa vtedy bavil najviac?

Najradšej som mala telesnú výchovu, darilo sa mi v plávaní, skoku do výšky, v lyžovaní a keď som bola staršia žiačka, tak som školu reprezentovala vo volejbale.

Baví ťa učenie? A koľko rokov už učíš?

Učenie ma baví veľmi, je to práca, v ktorej sa ja sama učím stále niečo nové od svojich žiakov, a to je dôvod, pre ktorý som tak dlho v školstve zostala. Učím už devätnásť rokov.

Aký najvyšší ročník si učila?

Najčastejšie učím žiakov na prvom stupni základnej školy, ale štúdium som si rozšírila aj pre druhý stupeň a učila som etickú výchovu aj ôsmakov. Pred pár rokmi som učila aj dospelých ako lektorka v oblasti *soft skills*, čo je vlastne niečo podobné ako etická výchova pre deti.

Páčili sa ti všetky školy, na ktorých si učila?

Každá škola bola niečím zaujímavá a pre mňa podnetná. Na tej prvej som sa zapojila do projektu Zdravá škola, na druhej som mala možnosť pracovať so žiakmi, ktorí mali ťažkosti s učením, tá ďalšia mi pripomínala školu, do ktorej som chodila ja, nuž a na tejto sú nadaní žiaci, od ktorých sa tiež veľa učím. Veľmi dôležité pre mňa je aj to, že na každej škole som stretla ľudí, ktorí sa stali mojimi priateľmi a stretávame sa dodnes.

Prečo si prišla učiť na Bajkalskú?

Dozvedela som sa, že sa tu otvárajú triedy pre deti so všeobecným intelektovým nadaním, tak som si povedala, že by to mohla byť veľmi zaujímavá práca a prišla som sa sem pozrieť. Hneď ako som vstúpila do budovy, som vedela, že toto je miesto, kde chcem pracovať. Vážim si, že sa mi to podarilo.

Čo najradšej robíš vo voľnom čase?

Vo voľnom čase rada ležošim, spím a trávim čas so svojou rodinou.

Aké máš záľuby?

Dlhé roky sa venujem joge, veľmi rada varím, čítam, pozerám filmy a cestujem.

Ako si spokojná s prácou svojich žiakov?

Spokojná som, viem, že za ich prácou je veľká snaha podať čo najlepší výkon, ale najviac ma teší, keď na svojich žiakoch vidím radosť a pohodu.

**Ďakujeme za rozhovor!
Otázky pripravili Dots.**

JEŽ

Jež je malý živočích s dĺžkou tela 15 až 30 cm, s dĺžkou chvosta 20 až 45 mm a hmotnosťou do 2kg, niekedy aj viac. Jeho sfarbenie je hnedo-sivé, konce pichliačov má sfarbené do žltá. Pichliače sú dlhé približne 2 cm. Srsť na hlave a brušku má sfarbenú od žltobielej až po tmavohnedú farbu. Oči sú malé (jež má slabý zrak), krátke oválne ušnice sú takmer celé skryté v „kožuchu“. Pysk je úzky a pohyblivý, má mimoriadne vyvinutý čuch, nohy sú veľmi krátke. Pichliače ježa ležia vo vodorovnej polohe, pokiaľ nie je jež vyrušený. Napriamia sa vtedy, keď sa jež skrúti do ochrannej gule. Žije na celom našom území. Je typickým živočíchom okrajov listnatých lesov, ale nájde sa aj v nadmorských výškach nad 1000 m. Výskyt ježov je pomerne limitovaný prítomnosťou dažďoviek, tie sú aj príčinou veľkých strát ježov na cestách. Dažďovky totiž po teplých dažďoch vyliezajú na asfaltové cesty, kde ich ježe vyhľadávajú. V potrave ježa prevláda hmyz, červy a mäkkýše. Občas uloví žaby, plazy, mláďatá drobných, na zemi hniezdiacich vtákov či ich vajíčka. Len zriedka konzumuje dužinaté plody. Je pomerne hlučným živočíchom, zvukovým prejavom je mľaskanie, pišťanie a chrapot - pri vyhľadávaní potravy vydáva rozličné fučavé zvuky. V nebezpečenstve sa zvinie do guľatého kľbka.

Júlia Moncmánová, 3. A

VEVERICA

Veverica žije v korune stromov. Na jeseň si zbiera zásoby na zimu. Veverica je malý hlodavec. Má sivú alebo ryšavú srsť a huňatý chvost. Má aj veľmi ostré pazúry. Niekedy lezie po stromoch aj dolu hlavou. Ja píšem o nej preto, lebo som tiež tak rada na stromoch. Chvost jej slúži na všeličo. Napríklad na udržiavanie rovnováhy na tenkých konároch. Ale chráni ju aj pred prudkým slnkom, aj pred dažďom. A jej chvost je skoro taký dlhý ako ona. Má veľmi dobrý zrak. Má aj veľmi ostré zuby, a preto môže tak dobre hrýzť kôru. Veverici sa mláďatá rodia v listoch.

Lucia Simonidesová, 2. D

ŽIRAFÁ

Žirafa žije v stáde a deň trávi v tieni stromov. Ich obľúbená potrava sú akáciové listy. Jedia aj trávu, ale musia pri tom rozkročiť nohy, aby hlavou dočiahli na zem. Vydrží aj niekoľko mesiacov bez vody. Je najvyšším zvieratom na svete. Samec má hlavu päť metrov nad zemou. Jedna žirafa zo stáda vždy pozoruje okolie, kým sa ostatné pasú. Keď sa tam objaví dravec, dá im znamenie. Páčia sa mi preto, lebo sú smiešne. Začala som sa o ne zaujímať, keď som mala tri roky. Sú úžasné.

Tereza Golianová, 2. D

ZVONČEKY

Názov zvončeka je odvodený od názvu starej talianskej provincie, kde podľa tvaru týchto pôvabných kvetín uliali pred viac ako 1500 rokmi v meste Nola prvé kovové zvony. Zvončeky sa rozdeľujú do troch skupín: nízke, vysoké, dvojročné. Známých je asi 300 divo rastúcich druhov. Zvončeky veľkokveté kvitnú v júni až v auguste, kvety majú usporiadané v súkvetiach a dorastajú do výšky päťdesiat centimetrov. Vyhovujú im slnečné miesta a majú radi aj polotieň. Zvončeky s broskyňovitými listami dorastajú až do výšky 80cm. Kvitnú v júni až auguste. Hodia sa do každej záhrady. Zvončeky so široko otvorenými kvetmi dorastajú až do výšky jedného metra. Majú jasnozelené listy a sú pekné na hriadkach aj vo vázach. Takže zvončeky už poznáte, chytro sa na ne choďte pozrieť, kým neodkvitnú!

Laura Kupková, 3. A

A VŠELIČO INÉ

Prvácke práce z hodiny informatiky, bez jazykovej korektúry ☺

Moji nepriatelitelija boli Termiti.Porazili zme ich lachko.

Andrej Zopp

Náš tím sa volal Termiti. Náš brankár sa volal Matúš. Boli sme na 5 mieste. Kapitán sa volal Michal. Náš tím mal červené tričká.

Hanka Chrappová

Ja som pozbudzovala. Boli na piatom mieste. Veľmi sa mi páčilo ako dobre sa snažili. Veľmi rada pozbudzujem. Bola som rada.

Mariana Hitzingerová

Mne sa páčil frobalový turnaj. Aj keď zme prehrali. Skončili zme na poslednom mieste. Nestreli zme žiadní gól. Boli zme Termiti. Boli zme nahnevaní. Mišo bol kapitán.

Matej Hrušovský

Frôdbalovi turnaj som hral prví krát. Náš tím prehral. Mišo bol kapitan. Sani bol obranca.Mišo bol utočnik. Maťo tiež bol utočnik. Matuš bol brankár. Ja som bol obranca.

Matej Melicherčík

Na florbalovom turnaji sme boli na poslednom mieste. Zostava nášho tímu je: 1 brankár,1 náhradní brankár,1 náhradník, 2 útočníci a 2 obrancovia. Náš tím sa volal:Termiti. Mali sme červené tričká. Za celí florbaloví turnaj sme nedali ani jeden goal. Dostali sme až 8 goolov. Náš kapitán sa volal Miško. ja som dostal 4 gooli.

Matúš Jonašík

Mne sa páčil frobalový turnaj. Aj keď zme prehrali. Nedali zme ani jeden gól. Boli zme nahnevaní. Boli zme Termiti.

Michal Baričák

Na turnaji som bola len chvíľku. Videla som že naši nedali gól. Skončili na 3. mieste.

Nina Habániková

Mal som trému. Boli sme na poslednom mieste. Mne sa najviac páčilo ako nás pozbudzovali. Nedali sme ani jeden gól. Mi sme boli termiti.

Oliver Murcín

Mi boli na posledenom meste.Náš tim sa vola Termiti.Navjac rozhroval Mišo .Naš brankar sa volal Matúš.Naš tim sa bol červeni.Ja som fadi Termitom.

Olívia Ondreíčková

Mi sme boli 6. Matúš bol brankár. Ja som bola obranca. Náš tím sa volal Termiti. Miško bol utočník. Maťko bol obranca. Skončili sme na piatom mieste.

Alessandra Stroppiana

Na florbalovom turnaji som nebola._Náš tím sa volal chelzi. Naši skončili na druhom mieste._Snaži li sa. Ja som ich pozbudzovala.

Thea Matter

Ja som podbudzovala našich termitov. Snažilisa z celej sili. Skončili na piatom mieste. Naši nedali ani jeden gól. Ale každé bolo od menené.

Viktória Vargicová

Boli sme na piatom mieste. Náš tím sa volal:Termiti. Náš brankár sa volal Matúš. Náhradník brankára sa volá Oliver. Hralo len jedno dievča v našom tíme. Ja som len fandila.

Zina Melicherčíková

PROJEKT

